

Огнєва О.В.

ЗВ'ЯЗОК МІЖ РЕЗИСТИНОМ ТА ІНДЕКСОМ МАСИ ТІЛА У ХВОРИХ З КОМОРБІДНОЮ ПАТОЛОГІЄЮ

Харківський національний медичний університет, кафедра внутрішньої
медицини №3, Харків, Україна

Науковий керівник - завідувач кафедри внутрішньої медицини №3, д.мед.н.,
професор Журавльова Л.В.

Резистин - адипокін, що розглядається в літературі як патогенний фактор для підвищення розвитку ожиріння та інсулінорезистентності, а також створює прозапальну дію в зірчастих клітинах печінки. Перспективним напрямком є вивчення рівня резистину у хворих на неалкогольну жирову хворобу печінки (НАЖХП) із супутнім цукровим діабетом (ЦД) 2 типу та ожирінням.

Мета дослідження - вивчення взаємозв'язку між плазмовою концентрацією резистину та індексом маси тіла (ІМТ) у хворих на НАЖХП в поєднанні з ЦД 2 типу та ожирінням.

Матеріали та методи. Обстежено 50 хворих з поєднанням НАЖХП, ЦД 2 типу та ожиріння (індекс маси тіла ≥ 30 кг/м²). Вимірювалися зріст, вага, розраховувався ІМТ. Рівень резистину визначався імуноферментним методом (реактиви «BioVendor» (Чехія)). Контрольну групу склали 20 практично здорових осіб.

Результати. Середній рівень резистину складав (10,0±0,11) нг/мл в групі хворих і був достовірно ($p < 0,001$) вище ніж середній рівень резистину в контрольній групі (4,87±0,11) нг/мл. Виявлена сильна кореляційна залежність між рівнем резистину та ІМТ ($r = 0,84$; $p < 0,01$) в групі хворих.

Висновки. У хворих на НАЖХП у поєднанні з ЦД 2 типу із супутнім ожирінням спостерігається дисфункція жирової тканини, ознакою якої є збільшена продукція резистину. Встановлена сильна кореляційна залежність між плазмовою концентрацією резистину та ІМТ в групі хворих, що підтверджує зв'язок цього адипокіну з процесом диференціації адипоцитів.